

Преди да минемъ въ исторіята на народната книжнина во втората или среднѣ-българска епоха, тукъ ний ще са повърнемъ малко на първата царь Симеонова епоха за да допълнемъ колко годъ туй което твърдѣ повърхностно рекохмы по-горѣ (§ 31) върху сѣщия предмѣтъ. —

Отъ писателитѣ на тѣзи епоха извѣстны сѣ слѣдующитѣ :

1) *Іоаннъ Екзархъ*. Отъ трудоветѣ му сѣ откриты : а) *Шестодневъ*, сир. тълкованіе отъ първитѣ главы на книгата Бытія за шестодневното твореніе на свѣта, което е съставено по св. Василия, Северіана Гевалскый и по собствено разумніе ; в) *Преводъ на богословіето Іоанна Дамаскина* подъ заглавіе « Небеса » ; г) *Преводъ на Діалектиката* отъ истаго І. Дамаскина ; д) *Гръческа грамматика* пакъ отъ тогава І. Д., приспособена на славенскыя (старо-българскый) езикъ, и е) нѣколко слова на различни празници.

2) *Епископъ Константинъ*, комуто принадлежатъ : а) преводъ на четири слова отъ Аѳанасія Александрійскый срѣщу Аріянитѣ, и в) избраны слова за недѣлны Евангелія отъ твореніята на Іоанна Златауста и на Исидора Пелусіота.

3) *Григорій пресвитеръ*, който превелъ отъ гръчески, по повелѣніето на царь Симеоновъ, една кратка черковнѣ и гражданска исторія, сир. лѣтописьта на Византиеца Малала.

4) Единъ безъ именъ преводачъ на двѣ житіета : а) на Антонія великаго, и в) на Панкратія, ученика Петровъ.

5) *Теодоръ Доксовъ* или *Дуксъ*.

6) и най-послѣ *Черноризецъ Храбръ*, който написалъ забѣлжителната статья за славенскытѣ буквы. — Гл. тукъ § 19 и пакъ : Разв. Слав. писм. въ болгарии въ Вѣкъ болг. царя Симеоновъ. —